N°. 134. 1832.

BREDASCHE COURANT.

Staat-, Letterkundig- en Wetenschappelijk.

Nieuws-Blad.

Woensdag den 6 Junij.

NEDERLANDEN.

BREDA, den 5den Junij.

Heden morgen is weder een belgisch deserteur onze vesting binnen geleid.

— Gisteren heeft men alhier en in de omstreken een zwaar weder gehad; naar wij vernemen zijn er hier en daar hevige hagelbuijen gevallen, onder anderen te Oosterhout, waar de hagel veel schade aan het jong gewas toegebragt heeft, bijna alle glazen van broeikassen waren stukgeslagen.

— De zeildag der haringbuizen uit Enkhuizen en de Rijp is dit jaar bepaald op den 15den dezer. Als naar gewoonte zal den vorigen avond te Enkhuizen een plegtig bid-uur gehouden worden, om den zegen des Hemels over dezen belangrijken tak van vaderlandsche nijverheid af te smeeken.

— De bij ons van vroeger dagen welbekende de Brouckere, na, sedert de glorieuse revolutie, in Belgie bijna alle ministeriele rollen vervuld te hebben, is weder geworden, wat hij reeds onder het vorig bewind was en bij zijne betrekking van lid der Staten-Generaal in 't geheim waarnam, dagbladschrijver namelijk. De *Messager de Gand* laat zich in een artikel, *de Brouckere-journalist* geteld, desweg dus uit:

» 't Is spoedig gezegd: » van minister die ik was, ga ik weer journalist worden." Bij ongeluk is er iets dat zich niet improviseren laat, zelfs in tijd van revolutie, letterkundige verdiensten namelijk.

» In een oogenblik van crisis, wanneer eene natie niet weet waarheen zij gaat, dat alle stormen losgebroken zijn, de ondervinding, de bekwaamheid en de braafheid voor niets geacht worden, kan de eerstkomende wargeest zich achtervolgelijk minister van financien, minister van binnenlandsche zaken, minister van oorlog bestempelen. Niets gemakkelijker ter wereld. Men geeft zich, bij voorbeeld, waardigheid, men is onbeschaamd, men schijnt altijd volhandig, men heeft zijne audientie-dagen, men komt in de kamers geheel opgezet, als of men des nachts niet geslapen had; men heeft eene borstwering van commiesen, achter welke men verschanst zijnde; wordt men gezien, Ondrdes,? kan men zich maar in het publiek voordoen, betaalt men slechts op een vrij ruimen voet zijn *Moniteur* zijn *Memorial*, zijn *Independant*, gelukt het, dat men ten laatste eindigt met naar iets te gelijken dat bijna het voorkomen van een staatsman heeft.

» De heer de *Brouckere* scheen ons toe, toen hij de portefeuille in handen had, voor het minst zoo verdragelijk als de heer *de Theux* en gewis was hij zoo stom niet als de heer *Raikem*.

» Maar zie, daar verheft hij zich, daar juicht hij zich toe van in de dagbladen te schrijven. Het is eene loopbaan als eene andere, maar die men op eigen kosten en gevaar bewandelen moet. Een dagbladschrijver kan gelijk een minister geen kwakzalver zijn. 't Is vooral in de periodieke geschriften dat men voor zijn persoon instaan moet, dat is te zeggen, voor zijn stijl en zijne denkbeelden. In die dubbele betrekking nu heeft de heer *de Brouckere* ons zijne gansche nietigheid doen kennen. Het is onmogelijk, en wij laten over onze afkeuring uitspraak doen, al wie met een weinig gezond verstand zijnen brief aan den *Independant* en zijn antwoord aan den heer *de Theux* doorloopen heeft, het is onmogelijk zich meer dom en onwetender in de kunst van schrijven te betoonen, zotter redenaar te zijn, onbekwamer om den eenen zin aan den andere te verbinden, dan de ellendige, onder wiens banvloek de stad Gent nog heden gebukt gaat. De dagbladschrijver *de Brouckere* schijnt de grammaire in staat van beleg te hebben verklaard! Men zou gelooven, dat hij *Restaut* voor eene constitutie heeft aangezien, zoo zeer heeft hij zich beijverd hem te schenden!

» Wat ons, dagbladschrijvers van een twaalftal jaren ongeveer betreft, wij kunnen onmogelijk als een ambtgenoot den man beschouwen, die zijn gansch ministerieel leven doorgebragt heeft met de dagbladschrijvers te vervolgen, hen met citadellen en korporalen op 't lijf te zitten. Hij die ons tot zelfs de gunst van het strafwetboek beroofd heeft, heeft schoon spreken van vrijheid in zijne artikelen; de stad Gent blijft er niet te min in staat van beleg om, door hem, den dagbladschrijver! Van welke hoogte hij de kwestie aanvat, zijne vorige gedragingen vallen als vuur op hem neder en verpletteren hem. Overigens denkt en schrijft hij zoo slecht, dat wij niets liever wenschen, dan hem weder in het ministerie te zien. De corporatie der courantiers zou zich op die wijs van het beroep zien, dat haar onteert.

BELGIE.

BRUSSEL, den 4den Junij.

Het schijnt dat maandag of dingsdag het ontwerp van wet tot daarstelling eener militaire ridderorde aan de kamers zal voorgelegd worden; zij zal, gelijk wij reeds gezegd hebben, den naam van orde der onafhankelijkheid dragen en in vier klassen: groot-kruisen, kommandeurs, officiers en ridders verdeeld zijn. De orde zou een eerebijk zijn, de gedecoreerde soldaten alleen zouden eene toelage ontvangen. Reeds sedert twee dagen is dit ontwerp in handen van een der ministers, in den raad zitting hebbende. (*Emancip.*)

— Wij hebben gisteren gesproken van de aankomst van het protocol no. 61, naar de door ons ingewonnen narigten durfden wij niet waarborgen dat dit zijn echt nommer was, maar het stuk is van den 29sten mei gedagteekend. Zie hier den hoofdzakelijken inhoud, welke wij niet als letterlijk juist mededeelen, maar als vrij naauwkeurig den zin bebelzende:

De Hollandsche plenipotentiaris wordt bij conferentie binnengeleid. Hij maakt kenbaar, dat zijn meester bereid is den heer *Thorn* in vrijheid te stellen in ruiling der gevangenen van de bende van *Tornaco*.

De conferentie betoont zich, na het rijpelijk overwegen dezer mededeeling, zeer verwonderd, dat de koning van Holland de opligting van den heer *Thorn*, welke hij eerst afgekeurd had, aldus ingewikkeld goedkeurt, en dezelve gelijk stelt met de arrestatie van de personen, die deel van de bende van *Tornaco* hebben uitgemaakt, eene gelijkstelling welke de conferentie nimmer verstaan heeft aan te nemen. Het 60ste protocol was te dezen opzigte verkeerd uitgelegd.

De conferentie eindigt met op het nadrukkelijkst en eenstgst, de onmiddellijke en voorafgaande loslating van den heer *Thorn* te vragen; zich voorbehoudende om vervolgens hare goede diensten aan te wenden, ten einde het belgisch gouvernement aan te sporen, in het belang van den vrede en der menschelijkheid, de leden der bende van *Tornaco* in vrijheid te stellen. (*Memorial*).

— De generaal *Desprez* is eergisteren avond van zijne inspectiereis langs de grenzen en van de onderscheiden korpsen gedaan, te Brussel terug gekomen.

— Het dagblad *l'Industrie* verzekert, dat de baron *de Stockmar*, bijzondere secretaris en vertrouwde vriend van onzen souverein, brieven van naturalisatie gevraagd heeft.

— Naar men verneemt, is de heer *Thorn* in zijne gevangenis te Luxemburg ongesteld geworden. Volgens onze bladen zou hij een aanval van beroerte gehad hebben of ten gevolge eener zware neusbloeding buiten kennis zijn geraakt; zij willen daarbij doen gelooven, dat men den heer *Thorn* bij die gelegenheid geweigerd zou hebben hulp toe te brengen.

GENT, den 3den Junij.

De cholera-ziekte maakt hier geen verdere vorderingen, zoodat men gegronde hoop heeft weldra geheel van haar ontslagen te zijn. In het hospitaal, voor cholera-zieken ingerigt, waren gisteren avond nog vier personen onder behandeling, een zieke in den loop van den dag aangebragt en niemand overleden. In het militair hospitaal was een persoon overleden en een ander aangebragt. In de woningen was slechts één bekend geval, zijnde dat van eene vrouw in de voorstad van Brugge.

Zoodra het bestaan der cholera-ziekte hier bekend was, boden de honderd begijnen van het klein-Nonnen-klooster zich aan het stedelijk bestuur tot oppassing der lijders in het hospitaal. De regering heeft dit edel aanbod met ijver aangenomen; de weinige voortgang der ziekte zal hetzelve echter noodeloos maken.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 2den Junij.

De *Moniteur* houdt heden werkelijk de ordonnantie in, waarbij drie arrondissementen, die van Laval, Chateau-Gonthier en Vitré, tot de departementen van de Majenne et Ille-et-Vilaine behoorende, in staat van beleg worden gesteld. Daarenboven zoude de generaal *Solignac*, die het opperbevel in het westen voert, gemagtigd zijn, om zoodra de omstandigheden zulks mogten vorderen, denzelfden maatregel ook tot andere plaatsen uit te strekken. In hoe verre nu de ministeriele dagbladen, die ook juist heden niet dan gunstige berigten uit de Vendée hebben mede te deelen, geloof verdienen, zal de tijd moeten leeren. Het schijnt stellig dat de geinsurgeerden vooral in de nationale garde eenen geduchten weerstand vinden, en dat in vele steden, waar thans even als in de revolutie van 1793, de bevolking zich door eenen republikeinschen geest onderscheidt, de geestdrift om dezen opstand te keer gaan, vrij algemeen is, doch het is tevens niet te ontkennen en ook dit heeft de ondervinding geleerd, dat een oorlog van partijgangers, zoo als die welke door de Chouans wordt gevoerd, niet dan door eene geduchte magt, en dus ook niet in weinige dagen kan worden ten einde gebragt. Aan bijzonderheden, welke eenig gewigt zouden hebben, ontbreekt het intusschen heden geheel; de berigten uit het westen ontvangen, spreken slechts van kleine ontmoetingen, waarin de overwinning naar gewoonte aan de troepen van het gouvernement zoude verbleven zijn. De grootste menigte der geinsurgeerden schijnt zich in het arrondissement van Vitré te hebben verzameld, en het bestuur was thans bezig eene genoegzame magt ook daar bijeen te trekken. Intusschen zijn deze berigten, hetzij dezelve van de ministeriele zijde, hetzij van die der liberale oppositie komen, uiterst partijdig en zal men slechts uit de gevolgen de waarheid kunnen vernemen.

In de hoofdstad zelve gaat de politie voort met den draad eener zamenzwering op te sporen, welke zoo men zegt, te gelijk met den opstand in de Vendée moest uitbarsten, doch te vroeg ontdekt is. Niet minder dan 44 personen zijn reeds in hechtenis genomen, en onder deze noemt men den graaf *Monière*, *Touchebeuve* en onderscheidene andere personen van rang. De papieren welke bij de-

ze arrestatiën en bij de huiszoekingen, onder anderen bij de heeren *Fitz-James*, *Berryer* en de *Conny* gedaan, gevonden zijn, moeten belangrijke ontdekkingen hebben geleverd. Men zegt [illegible] dat het voornemen was om den koning, wanneer hij te St. Cloud zonde terug komen, op te ligten, en dat [illegible] reeds genoegzaam [illegible] tusseling van [illegible] in beweging was gebragt, om [illegible] gelukte, het geheele gouvernement omver te werpen. Dit alles zonde men nu hebben voorgekomen.

Te midden van deze algemeene verwarring wordt de naam der hertogin *van Berry* op eene zonderlinge wijze in het spel gebragt. Terwijl het nog immer een onderwerp van beschuldiging tegen het ministerie blijft, dat men deze vorstin, op de reis naar Corsika willens en wetens heeft laten ontsnappen, en terwijl men voor weinige dagen in de dagbladen nog vol hield, dat zij in de omstreken van Marseille eenen nieuwen aanhang zocht te vormen, is thans niet zoozeer de algemeene aandacht op het westen gevestigd, of dezelfde schrijvers willen haar ook daar aan het hoofd van den opstand geplaatst vinden. Bijzondere berigten, zoowel uit de Vendée als uit Bretagne, verzekeren dit ten stelligste, en dezen morgen ging men zoo ver van te zeggen, dat de hertogin in de omstreken van Nantes gevangen was genomen. Het later aangekomen dagblad *le Breton* meldt echter dat dit gerucht, even als bij het aanhouden der stoomboot *Carlo Alberto*, aan eene toevallige gelijkenis van zekere dame, wier man vervolgd werd, moet worden toegeschreven.

Na dit een en ander te oordeelen, kan men niet veel meer vertrouwen schenken, aan de verhalen, volgens welke de generaal *Bourmont* en de heere *la Roche Jacquelin* zich aan het hoofd der geinsurgeerden zouden hebben gesteld.

De maatschappij van volksvrienden, wier vergaderzaal voor eenigen tijd werd verzegeld, heeft gisteren getracht eene zitting te houden; de policie is tusschen beide gekomen, en heeft een dertigtal leden dier vergadering, die aan hunne vermaningen geen gehoor wilden geven, in hechtenis genomen.

— Bij het ministerie van binnenlandsche zaken zijn onderscheidene rapporten uit de zuidelijke provincien aangekomen, welke ook voor nieuwe onlusten aldaar deden vreezen. Te Vienne is werkelijk reeds den 26 mei het volk in beweging gekomen. — Het garnizoen waarmede men hetzelve trachtte te keer te gaan, is met steenen begroet en genoodzaakt om zich in de kazernen op te sluiten.

— In den afgeloopen nacht is eindelijk de generaal *Lamarque* na een langdurig lijden gestorven. Volgens zijn uitdrukkelijk verlangen zal het lijk in zijne geboortestad St. Sever, in het departement des Landes ter aarde worden besteld.

— Heden (2. Junij) was de fonds-notering ter beurze als volgt: de 5 pCt. kontant. 97,60; op tijd 97,70; de 3 pCt. kont. 70,50; op tijd 70,55; Nap. renten 82,45; Sp. perpet. 58⅝.

D U I T S C H L A N D.

FRANKFORT, den 31sten Mei.

Berigten van de Italiaansche grenzen melden, dat de kardinaal *Albani* eindelijk door de toespraak van zijnen [illegible] *Capaccini* zoude zijn overgehaald om het bestuur der legatien nedor te leggen. De tegenwoordige nuntius in Toscane, een man, dien men uithoofde zijner verlichte denkbeelden algemeen achting toedraagt, zoude hem vervangen. Voorts wordt in dezelfde berigten ten stelligste, tegengesproken, dat de Oostenrijksche troepen op nieuw eene voorwaartsche beweging hadden gemaakt; integendeel scheen het, dat alle voorloopige maatregelen op eene spoedige en geheele ontruiming van het pauselijk grondgebied doelden, hetgeen echter door het beste deel der bevolking met vrees werd te gemoet gezien.

— Van de Servische grenzen schrijft men onder dagteekening van den 15 dezer, dat alle onderhandelingen tusschen de Porte en den onder-koning van Egypte waren afgebroken. De sultan had den laatsten niet alleen in den ban gedaan, maar ook zijn leven op prijs gesteld; beide maatregelen die, naar het godsdienstig gevoelen der Turken, voor den oproerigen vorst zeer veel gevaar medebrengen. In Bosnie is de rust geheel hersteld, en tegelijk met de organisatie van het bestuur dezer provincie had de Servische vorst *Milosch*, de verzekering gekregen, dat het gedeelte van het traktaat van Adrianopel, volgens hetwelk eenige districten vroeger van Servien afgescheiden, daaraan op nieuw zouden worden toegevoegd, weldra geheel ten uitvoer zal worden gebragt.

E N G E L A N D.

LONDEN, den 1sten Junij.

De russische en fransche ambassadeurs, de pruissische minister, de Baron *van Wessenberg* en de belgische minister, de heer *Goblet*, die met eene bijzondere zending belast is, hebben gisteren eene conferentie met lord *Palmerston* op het bureau van buitenlandsche zaken gehad.

De hervormings-bill zal waarschijnlijk aanstaanden maandag ten derde maal in het Huis der Lords, voorgelezen worden, en den volgenden dag zal het Lagerhuis zich vereenigen met de wijzigingen, die de Lords daarin hebben gebragt.

Lord *William Russell*, die naar Lissabon is vertrokken, is tot brigadier-generaal benoemd, voor den tijd dien hij in Portugal zal doorbrengen. Het schijnt ovawaar te zijn, dat zijn lordschap in last zou hebben eene onderhandeling tusschen de partij van dom *Miguel* en die van dom *Pedro* aan te knoopen. Omtrent het wezenlijk doel [illegible] bekend geworden.

Er zijn [illegible] den [illegible] der vorige maand, meldende, [illegible] bij een had, die [illegible] tegenwind alleen de aankomst van nog [illegible] derd had. Men meende, dat de expeditie, die uit 15,000 man en 2,400 engelsche en portugesche matrozen bestaan moet, tegen den 25 of 26sten vereenigd op weg naar Portugal zijn zou. Ook geloofde men, dat dom *Pedro* verstandhouding in Portugal onderhield en zeker was, aldaar bij zijne komst op ondersteuning en medewerking te kunnen rekenen.

Van den 3den Junij.

De zaken van Portugal zijn gisteren avend in het Huis der Gemeenten wederom op het tapijt gebragt. Sir. *Robbert Vyvyan* heeft ophelderingen gevraagd omtrent het [illegible] vloot naar Portugal, als mede omtrent het vertrek derwaarts van lord *William Russell*. Hij verlangde te weten, of het gouvernement in de portugesche zaken zou tusschen beide komen. Daarop heeft lord *Palmerston* alleen geantwoord, dat het gouvernement bij het besluit bleef volharden, om eene stipte neutraliteit in het oog te houden in den strijd, die alle dagen tusschen de beide prinsen van het Huis van Braganca te wachten was, bijaldien andere mogendheden neutraal bleven; doch zoo deze dit niet mogten doen, het gereed was zoodanige maatregelen te nemen, als overeenkomstig met de belangen en waardigheid des lands zouden geoordeeld worden.

— Gisteren waren de 3 per cents gereduceerden 84 en 1 achtste.

Beursprijs der Effecten, te Amsterdam.

MAANDAG, 4 *Junij* 1832.

					geb.
NEDERLANDEN,	Werkelijke schuld, 2½ pct.	f 43	à	43½	43 3/16
	Uitgestelde schuld.	1 5/16	à	1	
	Kansbiljetten.	16½	à	17	16¾
	Amortisatie Syndicaat, 4½ pct.	72½	à	73	72¾
	Idem. idem, 3½ pct.	57¾	à	58	
	Oorlogs-lasten 1830. à 5 pct.	92	à	92½	92¼
	Vrijw. geldl. 1831. à 6 pct.	97	à	97½	97 5/16
	Nieuwe idem 1832. à 5 pct.	81¼	à	81¾	81 7/16
	Schatkist-biljetten, 6 pct.	99¼	à	99½	99⅜
	Handel-Maatschappij, 4½ pct.	85½	à	86½	85¾
FRANKRIJK,	inschr. op 't Grootb. 3 pct.	70	à	70¼	70 1/16
RUSLAND,	Bij *Hope en Comp.*, 5 pct.	93¾	à	94¼	94
	Bij dezelfde 18⅔, 5 pct.	94¾	à	95¼	95
SPANJE,	Certific. Amst., 5 pct.	50¾	à	51	50 7/16
	Dezelfde 3 pct.	30¼	à	30¾	30 7/16
	Uitgestelde schuld.		à		

Te Breda, bij BROESE & Comp., Boekdrukkers en Boekverkoopers.